

Çaya Susamakçaysımak

— İbrahim Kilik · 29 Eylül 2010

Demliğe arzuhâldir suyu ocağa vurmak.
Susamaktan ziyade bir duygudur çaysımak.
Kar tanesi düş olur ateşin rüyasında.
Bugunun yüreğinde efsane yumak yumak.

Dökülür çağlayanlar saçları ıslak peri.
Vedasız terk etti gül nicedir dönmez geri.
Demlediği acı çay yadımızdan hiç çıkmaz.
Saatin tik takında zaman gider ileri.

Buğulu bardaklara dudaklar değer değmez.
Sıcak bir öykü başlar bardak çaya baş eğmez.
İliklere işleyen soğuğu kovar da çay.
Çaya özlem duymayan sine kör kuruş değmez.

Çayın özündedir haz çaysız anlar hep ayaz.
Dört mevsimin cümlesi çayın buğusuyla yaz.
Çaysımak çaya hasret yok hasrete nihayet.
İncecik eller ile semaverde name yaz.

Buğulu sabahların fettan bakışlı kızı.
O demlikte usare susayandaki sızı.
Kristal bakışlı naz dudaklardaki niyaz.
Bıklmaz busesinden her dem muteber nazı.
Ankara ,29.09.2010İ.K